

Stosownie do postanowień wynikających z normy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2006 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), do wyłącznej kompetencji rady należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat, w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość rad gmin odnośnie stanowienia w sprawach podatków i opłat lokalnych została uregulowana w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Na podstawie art. 10 tej ustawy, rady gmin określają stawki podatku od środków transportowych. W art. 8 ustawy wymienione zostały środki transportowe podlegające opodatkowaniu, natomiast w art. 10 wskazano maksymalne stawki podatków poszczególnych środków transportowych.

W odniesieniu do przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego ustawodawca w art. 10 odsyła do załącznika Nr 3 do ustawy, gdzie ustalono minimalne stawki podatku dla tych rodzajów środków transportowych z uwzględnieniem liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia.

Na podstawie przepisu art. 12b ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Minister Finansów ogłosił w obwieszczeniu z dnia 6 października 2009 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących na 2010 rok (Dz.U. Min. Fin. Nr 67, poz. 872) przeliczone stawki minimalne określone w załącznikach Nr 1 – 3 do ustawy. Zatem ustalone przez Radę Gminy stawki podatku od środków transportowych nie mogą być wyższe od stawek maksymalnych i nie mogą być niższe od stawek minimalnych.

Biorąc pod uwagę powyższe Kolegium stwierdziło, że postanowienia przedmiotowej uchwały, w wymienionych wyżej kategoriach pojazdów, dla których ustalono stawki przekraczające stawki maksymalne oraz niższe od stawek minimalnych są sprzeczne przepisem art. 10 ust 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach (Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 z późn. zm.) i orzekło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) *Grażyna Wróblewska*

POUCZENIE:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni

od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

810

UCHWAŁA Nr 19/1184/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 16 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

orzeka nieważność

postanowień §1 ust 1 i zał. nr 1, §1 ust 3 i zał. nr 3, §1 ust 5 i zał. nr 5, §1 ust 6 i zał. nr 6 uchwały Nr XXXI/141/2009 Rady Gminy w Kraszewicach z dnia 16 listopada 2009 r w sprawie stawek podatku od środków transportowych.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 24 listopada 2009 r. Rada Gminy w Kraszewicach powołując się na przepisy art. 18 ust 2 pkt 8, art. 40, 41 i 42 ustawy z dnia 8 marca 1990

roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 10 ust 1 i 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) określiła stawki podatku od środków transportowych. Stawki podatku będą obowiązywać od 1 stycznia 2010 roku (§4 uchwały).

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie art. 61 §1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do przedmiotowej uchwały, wyznaczając jednocześnie termin rozpatrzenia sprawy na dzień 16 grudnia 2009 r.

Oceniając zgodność z prawem przedmiotowej uchwały na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2009 r. Kolegium Izby ustaliło i zważyło co następuje:

W §1 ust. 1 uchwały, Rada Gminy w Kraszewicach postanowiła, że stawki podatku od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej

od 3,5 tony i poniżej 12 ton określone zostały w załączniku nr 1 do uchwały. Wysokość stawek podatku dla wymienionej kategorii pojazdów zróżnicowana została ze względu na rok produkcji pojazdu. Kolegium Izby zauważa, iż przedmiot opodatkowania określony w treści §1 ust. 1 uchwały uregulowany został niezgodnie z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (w zał. nr 1 przedmiot opodatkowania określono poprawnie).

Bowiem jak wynika z przepisów art. 8 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton. Przy czym zgodnie z art. 10 ust 1 pkt 1 ustawy, roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć:

- a) powyżej 3,5 tony do 5,5 ton włącznie – 729,28 zł,
- b) powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie – 1.216.64 zł,
- c) powyżej 9 ton – 1.459,96 zł.

Dalej w §1 ust. 3, postanowiono określić stawki podatku „od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdu od 3,5 tony i poniżej 12 ton w wysokości określonej w załączniku nr 3 do uchwały”. Analizując treść przywołanego załącznika nr 3, Kolegium wskazuje, że przedmiot opodatkowania lp. 1 załącznika w brzmieniu „powyżej 3,5 tony do 8 ton włącznie ” określony został sprzecznie z art. 8 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jak również z treścią §1 ust. 3 uchwały. Zgodnie z art. 8 pkt 3 ustawy, opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton. Roczna stawka podatku od jednego środka transportowego dla tej kategorii pojazdów nie może przekroczyć 1,703,27 zł (art. 10 ust 1 pkt 3).

W §1 ust. 5 zawarto postanowienie „określa się stawki podatku od środków transportowych od przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton z wyjątkiem związanych wy-

łącznie z działalnością rolniczą, prowadzoną przez podatnika podatku rolnego w wysokości określonej w załączniku nr 5 do uchwały”. Analiza załącznika nr 5 prowadzi do wniosku, że w poz. lp. 1 ustalono stawki podatku powyżej 7 ton do 10 ton włącznie, co jest sprzeczne z art. 8 pkt 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie ze wskazanym przepisem opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego. Roczna stawka podatku od jednego środka transportowego dla tej kategorii pojazdów nie może przekroczyć 1,459,96 zł (art. 10 ust 1 pkt 5).

W §1 ust. 6 i zał. nr 6 ustalono stawki podatku od przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego. Kolegium Izby zauważa jednakże, iż w główce tabeli załącznika nr 6 badanej uchwały, zespół pojazdów „liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: ciągnik siodłowy + naczepa, ciągnik balastowy + przyczepa (w tonach) określony został odmiennie niż przewiduje to treść załącznika nr 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Bowiem w myśl ustawy, tytuł ten winien brzmieć następująco: „liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: naczepa /przyczepa + pojazd silnikowy (w tonach).

Kolegium Izby wskazuje, iż stanowienie aktów prawa miejscowego przez radę gminy może nastąpić tylko na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, a ich regulacje winny być sformułowane precyzyjnie aby nie budziły wątpliwości co do ich interpretacji i stosowania.

Uwzględniając powyższe Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

POUCZENIE:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni

od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.